

MINISTER
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

(BM) WPR.054.7.26.2019.MO

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna

17. 01. 2020

nr RPW 2324/2020P

(podpis)

03980200287968
RPW/2324/2020 P
2020-01-17

Warszawa, dnia 16 stycznia 2020 r.

Pan

Tomasz Grodzki

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku!

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Rybickiego podczas 2. posiedzenia Senatu RP w dniu 18 grudnia 2019 r., w sprawie *złego stanu ryb odławianych w Zatoce Puckiej*, niniejszym przedstawiam stosowne informacje.

Ad. 1. Uprzejmie informuję, że Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w swoich kompetencjach nie prowadzi działań w zakresie monitoringu, lecz pozyskuje dane z innych instytucji, w szczególności współpracuje z Ministerstwem Klimatu oraz organami administracji rządowej nadzorowanymi przez Ministra Klimatu (Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska oraz Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska) w kwestiach związanych z ochroną ekosystemu Morza Bałtyckiego. Współpraca obejmuje również sprawy przypadkowych połowów i ochrony małych waleni - morświnów, kwestie interakcji między fokami a rybołówstwem morskim, czy monitoringu i oceny stanu Morza Bałtyckiego.

Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (dalej: GIOŚ), w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o *Inspekcji Ochrony Środowiska* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471), prowadzi państwowy monitoring środowiska (dalej: PMŚ). Badania środowiska morskiego Bałtyku w ramach PMŚ są wykonywane od 1991 r. zgodnie z wymaganiami „Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego” z dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28 poz. 346). Jednym z elementów PMŚ jest również prowadzenie monitoringu wód powierzchniowych, zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. zaimplementowaną do prawa polskiego ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. z 2001 r. nr 115 poz. 1229), w tym wód Zatoki Puckiej oraz Zatoki Gdańskiej, gdzie badania są prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku (dalej: WIOŚ w Gdańsku). Program, zakres oraz częstotliwość monitoringu są planowane w sposób, który z jednej strony zapewnia uzyskanie wiarygodnej oceny stanu środowiska każdej z jednolitych części wód przejściowych i przybrzeżnych oraz śródlądowych, a z drugiej strony jest spójny z badaniami innych krajów europejskich.

Monitoring wód przejściowych, w tym Zatoki Puckiej i Zatoki Gdańskiej, jest wspierany również badaniami wykonywanymi w ramach Programu Monitoringu Wód Morskich (dalej: PMWM),

koordynowanego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. W ramach PMWM dla wspomnianych obszarów Zatoki Puckiej oraz Zatoki Gdańskiej wykonywane są badania zawartości substancji szkodliwych w organizmach, makroglonów (fitobentosu), ichtiofauny oraz zooplanktonu, a także antropogenizacji strefy brzegowej. Obszary wód Zatoki Puckiej oraz częściowo wód Zatoki Gdańskiej, zostały również objęte monitoringiem siedlisk przyrodniczych obszarów Natura 2000 (siedlisko 1160 - duże, płytkie zatoki) w związku z prowadzonym w latach 2015-2018 pilotażowym wdrożeniem monitoringu gatunków i siedlisk morskich, w ramach którego była badana antropogenizacja strefy brzegowej. Wykonawcami przedmiotowych badań są instytucje, które wykonują monitoring na zlecenie GIOŚ, to jest między innymi Morski Instytut Rybacki - Państwowy Instytut Badawczy (dalej: MIR-PIB), Instytut Morski w Gdańsku (dalej: IM w Gdańsku), czy Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy Oddział Morski w Gdyni (dalej: IMGW-PIB OM w Gdyni). Wyniki tych badań poszerzają dostępną pulę danych pozyskiwanych przez WIOŚ w Gdańsku, wykorzystywanych do klasyfikacji i oceny stanu wód obu zatok.

Ustanawiając program monitoringu wód oraz metody badania i ocen stanu zachowania gatunków i siedlisk morskich, GIOŚ współpracuje z właściwymi urzędami administracji (m. in. Generalną Dyрекcją Ochrony Środowiska, urzędami morskimi), a PMWM podlega konsultacjom publicznym i jest przyjmowany przez Radę Ministrów w drodze uchwały.

Ponadto, stan sanitarny wód w zakresie wskaźników mikrobiologicznych jest badany przez powiatowe stacje sanitarno-epidemiologiczne. Badania te są kolejnym elementem monitoringu wód morskich, dopełniającym zakres badań wykonywanych przez WIOŚ w Gdańsku. GIOŚ opracowuje cyklicznie raporty o stanie środowiska. Na stronach internetowych GIOŚ oraz WIOŚ w Gdańsku znajdują się aktualne informacje i oceny stanu środowiska wód morskich. Dla polskich obszarów morskich (dalej: POM) co roku jest wykonywana ocena stanu wód morskich, uwzględniająca dane pozyskane i oceny wykonane przez Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska w Szczecinie, Gdańsku i Olsztynie, wykonawcę monitoringu ichtiofauny - MIR- PIB oraz wykonawcę monitoringu wód morskich w strefie głębokowodnej - IMGW-PIB OM w Gdyni.

Warto zwrócić uwagę, że w kwietniu 2018 r. na stronie internetowej WIOŚ w Gdańsku został opublikowany raport pod nazwą: „*Monitoring wód przejściowych Zatoki Puckiej*”, z którego wynika iż dane pozyskane z monitoringu WIOŚ korelują z danymi IMGW, realizującego badania na stacji wysokiej częstotliwości na Zatoce Puckiej.

Należy wskazać, że obecny stan Zatoki Gdańskiej i Zatoki Puckiej jest warunkowany wieloletnimi procesami eutrofizacji, skutkującymi wzrostem trofii, czyli żyzności Morza Bałtyckiego. Na proces ten wpływ mają rolnictwo, gospodarka komunalna oraz depozycja atmosferyczna. Dodatkowo na negatywne zjawiska zachodzące w obu zatokach wpływają również procesy zmiany klimatu, na które składają się: stale podwyższająca się temperatura wód, zmniejszające się zasolenie wód oraz rozprzestrzenianie się strefy beztlenowej przy dnie.

Powyższe trzy zjawiska zmian klimatu Morza Bałtyckiego mają bezpośrednie przełożenie m.in. na reprodukcję dorsza.

W celu zatrzymania w/w procesów, Ministerstwo Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej podejmuje szereg działań mających na celu zmniejszenie eutrofizacji i poprawę stanu wód Morza Bałtyckiego. Podstawą dla tych działań jest legislacja unijna i krajowa. Polska w tym zakresie wdraża dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (ramowa dyrektywa wodna, RDW), dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (dyrektywa ściekowa), ramową dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa morska) oraz dyrektywę Rady (91/676/EWG) z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (dyrektywa azotanowa). Wskazane dyrektywy wdrażane są poprzez implementację przepisów do prawa krajowego oraz tworzenie, tam gdzie przepisy UE tego wymagają, krajowych programów. Ochrona wód obejmuje szeroki wachlarz zagadnień w odniesieniu do wód słodkich (powierzchniowych i podziemnych) oraz morskich. Działania skupiają się na realizacji dwóch najważniejszych wyzwań – ograniczaniu emisji oraz usuwaniu zanieczyszczeń oraz ich skutków.

Najważniejsze działania podejmowane w ostatnim czasie z ww. obszarów interwencji MGMIŻŚ:

Rada Ministrów przyjęła piątą aktualizację Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (KPOŚK), który utworzono, aby zidentyfikować faktyczne potrzeby w zakresie uporządkowania gospodarki ściekowej oraz uszeregować ich realizację w taki sposób, aby wywiązać się ze zobowiązań traktatowych. Przyjęta przez rząd aktualizacja ww. programu zawiera listę zadań zaplanowanych przez samorzady do realizacji w latach 2016-2021 w obszarze gospodarki ściekowej. Z przedstawionych przez aglomeracje zamierzeń inwestycyjnych wynika, że potrzeby finansowe na realizację ww. przedsięwzięć wynoszą 27,85 mld zł. Jak wykazały dane sprawozdawcze za lata 2003-2017, w wyniku realizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK) dotychczas w aglomeracjach wybudowano 87 339 km sieci kanalizacyjnej oraz zakończono budowę 410 nowych oczyszczalni ścieków. Na realizację tych zadań wydano około 65,8 mld zł, w tym około 45,9 mld zł przeznaczone zostało na zbiorcze systemy kanalizacyjne.

Obecnie trwają prace nad kolejną, szóstą aktualizacją Krajowego Programu oczyszczania ścieków Komunalnych (VI AKPOŚK). Dokument ten umożliwi władzom samorządowym zgłoszenie do Programu inwestycji, które niezbędne są do spełnienia wymogów dyrektywy ściekowej jak również prawodawstwa polskiego lub utrzymania już osiągniętych wskaźników.

Ponadto w 2018 roku został przyjęty „Program działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r.), tzw. program azotanowy. Dokument ten został opracowany w uzgodnieniu z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi i określa m.in.:

- sposoby i warunki rolniczego wykorzystania nawozów azotowych,
- terminy, w których dozwolone jest rolnicze wykorzystanie nawozów,

- warunki przechowywania odchodów zwierzęcych, w tym powierzchni i pojemności urządzeń do ich przechowywania,
- zasady planowania prawidłowego nawożenia azotem.

Jednym z postanowień Programu azotanowego jest zakaz stosowania nawozów w pobliżu wód powierzchniowych oraz ustanowienie odległości, w jakich nie stosuje się nawozów w pobliżu wód. W zależności od kategorii wód powierzchniowych, rodzaju nawozu, sposobu aplikacji nawozu oraz nachylenia terenu odległości, w jakich nie stosuje się nawozów, mogą wynosić od 2,5 m do 25 m.

Program azotanowy zakazuje również mycia rozsiewaczy nawozów i sprzętu do aplikacji nawozów oraz rozlewania wody z ich mycia w odległości mniejszej niż 25 m od brzegu zbiorników wodnych, jezior, cieków naturalnych, rowów, kanałów, ujęć wody, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, oraz obszarów morskiego pasa nadbrzeżnego.

Zakazane jest także lokalizowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych oraz kiszzonek, a także tymczasowych przydomków obornikowych w odległości mniejszej niż 25 m od linii brzegu wód powierzchniowych, pasa morskiego i ujęć wód, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Dodatkowo Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej opracował w 2019 r. *Zbiór zaleceń dobrej praktyki rolniczej*, który zawiera szereg wskazówek dotyczących prawidłowego stosowania i przechowywania nawozów w rolnictwie. W dokumencie tym zaleca się m.in. aby pastwiska znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie linii brzegowej wód powierzchniowych nie były przeciążane zbyt dużą obsadą zwierząt, a wodopoje nie powinny być lokalizowane bezpośrednio na zbiorniku lub cieku wodnym. Inne zalecane przykłady działań ograniczających zanieczyszczenie wód azotanami to śródpolne oczka wodne i mokradła, a także porośnięte roślinnością strefy buforowe wzdłuż wód powierzchniowych, wyłączone z produkcji rolnej, oraz utrzymywanie lub odtwarzanie zadarnionych skarp i pasów ochronnych o charakterze zakrzaczeń lub zadrzewień śródpolnych, które przechwytyją i akumulują składniki mineralne zmywane z erodowanych zboczy.

Zarówno Program azotanowy, jak i Zbiór zaleceń dobrej praktyki rolniczej obowiązują na obszarze całego kraju i poprzez wskazanie działań obowiązkowych i dobrowolnych dla rolników przyczyniają się do ograniczania emisji azotanów z rolnictwa oraz poprawy jakości wód.

Ad. 2. MG MiŻŚ dostrzegając potrzebę badań w zakresie stanu zasobów ryb Zatoki Puckiej, zleciło w 2019 r. przygotowanie i przeprowadzenie Programu badań środowiska morskiego Zatoki Puckiej, **ze szczególnym uwzględnieniem czynników istotnych dla rybołówstwa**, w latach 2019-2021 wykonawcy wyłonionym w przetargu nieograniczonym tj. Morskiemu Instytutowi Rybackiemu – Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Gdyni (MIR-PIB). Zlecenie obejmuje między innymi przeprowadzenie badań: chemicznych, toksykologicznych, makrozoobentosu, ichtiologiczno-rybackich, fito i zooplanktonu, wczesnych stadiów rozwojowych ryb. W ramach realizacji powyższego przedsięwzięcia MIR-PIB jest zobowiązany do rozpowszechniania raportów, w tym ich wyników, z realizacji Programu badań poprzez utworzenie strony internetowej i organizację spotkań. Pierwsza prezentacja wyników Programu badań zrealizowanych w 2019 r. została omówiona na spotkaniu

w dniu 19 grudnia 2019 r. w Kosakowskim Centrum Kultury w Pierwoszynie z udziałem środowisk rybackich i przedstawicieli samorządu z obszaru województwa pomorskiego. Wyniki raportu z przeprowadzonego Programu badań w 2019 r. zostały udostępnione na stronie MIR-PIB pod linkiem: <http://zatokapucka.mir.gdynia.pl/>.

Należy zauważyć, że badania naukowe zasobów ryb to proces długotrwały i wymagający dogłębnej analizy wielu czynników, które wpływają na stan populacji ryb. MIR-PIB jako instytut naukowo-badawczy, podjął się trzy letniego zadania zdiagnozowania problemu malejącego stanu zasobów ryb obszaru Zatoki Puckiej.

Ad. 3. Do prawidłowego opisu aktualnego i prognozowania przyszłego stanu środowiska morskiego niezbędny jest dostęp do danych pomiarowych. Należy podkreślić, że Inspekcja Ochrony Środowiska wykonuje na bieżąco badania stanu wód Zatoki Puckiej zgodnie z wieloletnimi Programami Monitoringu Środowiska (PMŚ), zatwierdzanymi przez Ministra Środowiska (obecnie Ministerstwo Klimatu) w zakresie następujących elementów: wskaźniki biologiczne (6), wskaźniki fizykochemiczne (26) i chemiczne (76) oraz wskaźniki hydromorfologiczne (1). Jednym ze źródeł danych jest wspomniany PMŚ, w ramach którego są pozyskiwane dane z regularnością wynikającą z prawa krajowego, unijnego i zatwierdzonych programów monitoringu.

Kontynuowanie działań na rzecz poprawy i utrzymania dobrego stanu środowiska Morza Bałtyckiego jest nie tylko wymogiem formalnym, ale też celem warunkującym zrównoważone czerpanie z zasobów ekosystemu morskiego przez człowieka. Ramy formalne osiągnięcia tego celu określa dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17. czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (ramowa dyrektywa w sprawie strategii morskiej, dalej: RDSM) odnosząca się do zrównoważonego wykorzystywania mórz zintegrowanego z zachowaniem ekosystemów morskich w stanie jak najmniej zmienionym. W 2017 r. RDSM została znowelizowana Dyrektywą Komisji (UE) 2017/845 z dnia 17 maja 2017 r. poprzez przyjęcie nowej wersji załącznika III do dyrektywy 2008/56/WE w odniesieniu do przykładowych wykazów elementów branż pod uwagę przy opracowaniu strategii morskich. Zgodnie z RDSM wymagane jest osiągnięcie dobrego stanu środowiska (Good Environmental Status - GES) w obrębie europejskich wód morskich do 2020 roku. Aktem wykonawczym do RDSM jest decyzja Komisji (UE) 2017/848 z dnia 17 maja 2017 r., w której zostały określone kryteria i standardy metodologiczne dotyczące dobrego stanu środowiska wód morskich oraz specyfikacje i ujednocnione metody monitorowania i oceny wraz z uchynieniem decyzji Komisji (UE) 2010/477/UE.

Osiągnięcie dobrego stanu środowiska wód morskich możliwe będzie dzięki opracowaniu i wdrożeniu strategii morskiej, która jest zbiorem typowych instrumentów ochrony środowiska ukierunkowanych na ochronę środowiska morskiego, na którą składają się następujące elementy:

- 1) opracowanie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich,
- 2) określenie właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich,

3) wyznaczenie celów środowiskowych dla wód morskich oraz związanych z nimi wskaźniki, które wskazują działania na rzecz osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego, biorąc pod uwagę cechy i właściwości wód morskich, wykazy presji i oddziaływań na wody morskie,

4) opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich,

5) opracowanie i wdrożenie krajowego programu ochrony wód morskich, zawierającego szereg działań prawnych, administracyjnych, ekonomicznych, edukacyjnych i kontrolnych mających na celu zapobieganie degradacji środowiska morskiego, odtwarzanie ekosystemów morskich oraz zapobieganie i eliminowanie zanieczyszczeń środowiska morskiego.

Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne*, zawiera: analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich, analizę dominujących presji i oddziaływań na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, obejmującą skutki kumulacyjne i synergiczne, oraz analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich.

Zgodnie z art. 10 RDSM na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1 RDSM państwa członkowskie Unii Europejskiej określają w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego kompleksowy zestaw celów środowiskowych i związanych z nimi wskaźników odnoszący się do ich wód morskich, w celu ukierunkowania działań na rzecz osiągnięcia dobrego stanu środowiska w środowisku morskim, biorąc pod uwagę przykładowe wykazy presji i oddziaływań określone w tabeli 2 w załączniku III oraz właściwości określonych w załączniku IV do RDSM. Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie Unii Europejskiej uwzględniają ciągłe stosowanie odpowiednich, istniejących celów środowiskowych określonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym, zapewniając wzajemną zgodność tych celów oraz uwzględnianie odnośnych skutków i cech o charakterze transgranicznym w możliwie najszerszym zakresie. Z kolei strukturę zestawu celów środowiskowych określa decyzja Komisji (UE) 2017/848 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiająca kryteria i standardy metodologiczne dotyczące dobrego stanu środowiska wód morskich oraz specyfikacje i ujednolicone metody monitorowania i oceny, oraz uchylająca decyzję 2010/477/UE, wskazującą, oprócz podziału wskaźników na kryteria, również standardy metodologiczne oceny mającej wpływ na realizację celu środowiskowego.

Kolejnym etapem wdrażania strategii morskiej, realizowanym w latach 2019 – 2022, będzie ustanowienie zaktualizowanych programów monitoringu oraz zaprojektowanie przyszłych działań ujętych w programie ochrony wód morskich, które będą minimalizować negatywny wpływ oddziaływania antropogenicznego na środowisko morskie. Przywołane powyżej aktualizacje stanowią bowiem podstawę do opracowania przez organ Inspekcji Ochrony Środowiska (Głównego Inspektora Ochrony Środowiska) aktualizacji programu monitoringu wód morskich, która powinna zostać zatwierdzona z końcem 2020 r. Jeśli Komisja Europejska nie odrzuci ww. aktualizacji, zgodnie z art. 154 ust. 7 i 8 ustawy *Prawo wodne*, dokument jest przyjmowany w drodze rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Aktualnie, wobec braku odrzucenia dokumentu w wyznaczonym przepisami unijnymi i krajowymi terminie

przez Komisję Europejską, Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej rozpoczęło prace nad przyjęciem wymaganych ustawą *Prawo wodne* rozporządzeń w sprawie przyjęcia aktualizacji zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska morskiego oraz w sprawie przyjęcia aktualizacji celów środkowych dla wód morskich, których przyjęcie zaplanowane jest na II kwartał 2020 r. Mając na uwadze art. 351 ustawy *Prawo wodne*, możliwe będzie formalne procedowanie opracowywanej przez GIOŚ aktualizacji programu monitoringu wód morskich i jej ostateczne zatwierdzenie przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Niezależnie toczyć się będą także prace, prowadzone przez Państwowe Gospodarstwa Wodne Wody Polskie w zakresie opracowania kolejnej edycji programu ochrony wód morskich.

Dodatkowo informuję że w Departamencie Monitoringu Środowiska GIOŚ trwają prace nad stworzeniem portalu poświęconemu zagadnieniu jakości wody. Obok funkcjonujących aktualnie portali w zakresie jakości powietrza oraz hałasu, będzie on stanowił kolejną platformę, prezentującą informacje o jakości wód powierzchniowych, z uwzględnieniem obszarów wód przejściowych i przybrzeżnych, obejmując tym samym również wody Zatoki Puckiej. Informacja o stanie wód będzie dostępna online poprzez przeglądarkę internetową oraz poprzez aplikację na urządzeniach mobilnych. Na portalu będą prezentowane wyniki rocznych oraz wieloletnich ocen stanu wód.

Odnosząc się do zwiększenia populacji ryb - zgodnie z art. 98 ust 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. *o rybołówstwie morskim* (Dz. U. z 2019 poz. 586 z późn. zm.) pragnę podkreślić, że Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej prowadzi zarybianie polskich obszarów morskich i na ten cel co roku przeznacza 5 mln złotych. Koszty wykonania zarybiania ponoszone są ze środków budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rybołówstwa. Znacząca większość środków finansowych przeznaczana jest na zarybianie wędrownymi rybami łososiowatymi – trocią i łososem, w szczególności ich rocznym i dwuletnim materiałem zarybieniowym (smoltami). Wykonywane są także zarybienia sieją i certą. Wszystkie zarybienia mają na celu utrzymanie i odtwarzanie zasobów ryb na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w tym również na obszarze Zatoki Puckiej. W poszczególnych latach, w zależności od ilości pozyskanej ikry i wyhodowanego materiału zarybieniowego, różnie kształtują się wielkości wypuszczanych ryb do konkretnych akwenów i dorzeczy. Niemniej największa ilość ryb wprowadzana jest do dorzeczca Wisły przez co ryby te utrzymują się, przyrastają i są odławiane przede wszystkim w Zatoce Gdańskiej i Zatoce Puckiej.

Ad. 4. Zawartość zanieczyszczeń ryb jest corocznie badana w ramach monitoringu krajowego przez Inspekcję Weterynaryjną, nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Inspekcja ta realizuje zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym, w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego.

Na stronie internetowej Inspekcji dostępne są raporty z przeprowadzonych badań pod następującym linkiem: <https://www.wetgiw.gov.pl/nadzor-weterynaryjny/badania-kontrolne-monitoring>.

Bardziej szczegółowe informacje można uzyskać w Głównym Inspektoracie Weterynaryjnym.

Ad. 5. W ramach Priorytetu 1. *Promowanie rybołówstwa zrównoważonego środowiskowo, zasobooszczędnego, innowacyjnego, konkurencyjnego i opartego na wiedzy* Programu Operacyjnego „Rybnactwo i Morze” w latach 2014-2020 rybacy przybrzeżni, w tym również z obszaru Zatoki Puckiej mają możliwość skorzystania ze wsparcia finansowego na poniższe działania:

Działanie 1.2 Zmniejszanie oddziaływania rybołówstwa na środowisko morskie i dostosowanie połowów do ochrony gatunków;

Działanie 1.4 Ochrona i odbudowa morskiej różnorodności biologicznej i ekosystemów morskich oraz systemy rekompensat w ramach zrównoważonej działalności połowowej;

Działanie 1.5 Inwestycje w zakresie ułatwiania przestrzegania obowiązku dotyczącego wyładunku wszystkich połowów;

Działanie 1.8 Różnicowanie i nowe formy dochodów;

Działanie 1.9 Zdrowie i bezpieczeństwo;

Działanie 1.11 Wartość dodana, jakość produktów i wykorzystanie niechcianych połowów;

Działanie 1.12 Inwestycje w zakresie poprawy infrastruktury portów rybackich, giełd rybnych, miejsc wyładunku i przystani oraz w celu zwiększenia efektywności energetycznej, przyczyniającej się do ochrony środowiska;

Działanie 1.16 - Propagowanie kapitału ludzkiego, tworzenie miejsc pracy i dialog społeczny - szkolenia zawodowe, tworzenie sieci kontaktów, dialog społeczny oraz wsparcie dla małżonków i partnerów życiowych.

W ramach powyższych działań rybacy przybrzeżni mogą otrzymać wsparcie w wysokości 80% zwrotu kosztów kwalifikowalnych operacji.

Dodatkowo mieli możliwość skorzystania z działania 1.10 Tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej, w ramach którego otrzymali rekompensaty za utracone korzyści finansowe oraz z działania 1.6 Trwałe zaprzestanie działalności połowowej, które było wdrażane do 31 grudnia 2018 r.

W zakresie przyszłego Programu Operacyjnego dedykowanego dla rybołówstwa aktualnie prowadzone są prace nad aktami prawnymi i w chwili obecnej nie ma jeszcze zatwierdzonych działań, które określają dane wsparcie.

Z pozdrowieniami

8

Z upoważnienia Ministra
Grzegorz Witkowski
Szef Urzędu